

afgifva förmyndareredogörelse. Domaren förlorade väl härigenom 2 r:dr för hvar och en glömsk förmyndare, men jag tror att å den förlust, som härigenom drabbar den enskilda personen, icke bör fästas så mycket afseende, som å den som drabbar den större allmänheten.

På grund af hvad jag sålunda anført, får jag vördsammast föreslå, att 4 § i omförmälda Kongl. förordningen den 24 Sept. 1861 måtte erhålla följande lydelse:

»Förmyndare skall för hvart år afsluta räkning — — — före slutet af samma ting». Sker det ej, förelägge rätten förmyndaren att denna sin skyldighet vid lämpligt vite fullgöra; och låte genom kungörelser, hvilka i häradets kyrkor skola uppläsas och uti tingssalen anslås, på sätt om uppbud och lagfart stadgadt är, tillkännagifva hvilka förmyndare det ålåge att förmyndareredogörelse afgifva.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1871.

Pehr Tjernlund,
från Vester-Norrland.

N:o 98.

Herr A. F. Pettersson från Malmöhus län: Om förhöjning i den enskild bank för sedelutgifningsrätt ålagda bevillning.

Vid sistlidne riksdag väckte jag motion om förhöjd bevillning å de enskilda sedelutgifvande bankerna. Bevillnings-Utskottet, till hvilket denna min motion remitterades, afstyrkte det af mig föreslagna bevillningsbeloppet såsom för högt, men medgaf, att det nu utgående beloppet, utgörande endast $\frac{1}{5}$ procent af den räntefria kredit de enskilda bankerna genom privilegiet åtnjuta, vore allt för lågt, samt att detta

privilegium otvifvelaktigt måste göra ett icke ringa intrång i Riksbankens förmåga att begagna sin sedelutgifningsrätt, och derigenom äfven minska dess det allmänna tillhörande vinst; hvadan Utskottet tillstyrkte bevillingens höjande till $\frac{1}{2}$ procent af sedelemmissionen.

Detta Utskottets förslag bifölls af Andra Kammaren, men afslogs af den Första, samt föll vid den slutliga gemensamma voteringen, af skäl som endast kan förklaras på det sätt, att de enskildes intressen vägt tyngre i vågskålen än det allmännas.

Då jag delar förra årets Bevillnings-utskotts åsigt i så måtto, att jag anser det nu utgående bevillningsbeloppet af de enskilda sedelutgifvande bankerna vara allt för lågt, vågar jag, i likhet med samma Utskott, föreslå Riksdagen:

att den enskild bank för sedelutgifningsrätt enligt 15 § bevillningsstadgan ålagda bevilling höjes från 2 till 5 R:dr för hvarje 1,000 R:dr af det högsta belopp af bankens sedlar, som på en gång under nästföregående året varit utlemnade i rörelsen.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles ödmjukligen.

Stockholm den 27 Januari 1871.

A. F. Pettersson,
från Malmöhus län.

N:o 99.

Herr A. F. Pettersson från Malmöhus län: Om indragning till statsverket af de för minuthandel med och utskänkning af brännvin utgående afgifter.

Då afgiften för minuthandel med och utskänkning af brännvin är af bevillnings natur lika så väl som afgiften för tillverkning af brännvin, så torde det vara konsekvent om båda dessa afgifter inginge till statsverket, och icke såsom nu sker den förstnämnda orättvist fördelas emellan landsting, hushållningssällskap och kommuner,